

Roep het uit

God houdt van je en hij zit achter je aan met zijn liefde omdat hij een hoopvolle toekomst heeft voor jou. Weet je dat? En mijn gebed is vandaag dat je je hart opent en dat je een persoonlijke krachtige ontmoeting zal hebben met Jezus Christus. We waren dood maar Hij heeft ons in beweging gezet, Hij heeft ons levend gemaakt, hij heeft ons hoop en een toekomst gegeven. Ik denk ook echt dat we als kerk in een seizoen gaan komen van wonderen, ik denk ook echt dat we als kerk ook echt nog meer bovennatuurlijke krachten mogen gaan verwachten van God in ons midden maar ook persoonlijk in jou leven, voor jou heel persoonlijk. En de boodschap van vandaag is echt heel simpel, maar de uitwerking die hij kan hebben kan echt groot zijn als je het gaat toepassen.

Deuteronomium 22

God begint hier wetten te geven rondom seksuele immoraliteit. Als je dit leest kan je Gods afschuw zien van zonden en misbruik en van immoraliteit. En het is best misschien ook wel een moeilijk stuk dat we gaan lezen. Hou er ook rekening mee dat dit oudtestamentische wetten zijn. Maar let op, de diepere geestelijke waardes en principes die staan nog steeds. En daar wil ik jullie in meenemen vandaag.

We zien hier dat God begint te spreken, en dan begin ik vanaf vers 23.

Wanneer een meisje nog maagd is, maar wel in ondertrouw met een man, en een andere man treft haar binnen de stad aan en slaapt met haar.

In de Engelse versie staat dat de man zich opdringt en dat het dus tegen haar zin is.

Dan moet u hen beiden naar buiten brengen, naar de poort van die stad, en moet u hen met stenen stenigen, zodat zij sterven; het meisje vanwege het feit dat zij binnen de stad niet om hulp geroepen heeft, en de man vanwege het feit dat hij de vrouw van zijn naaste vernederd heeft. Zo moet u het kwaad uit uw midden wegdoen.

Vers 24. Dit wil zeggen dat als het meisje had geroepen, dat het gestopt had kunnen worden. En het is een geestelijk principe wat de bijbel hier probeert te communiceren met ons. Laat me wel heel luid en duidelijk zijn, als een meisje, een vrouw mishandeld, misbruikt, aangerand wordt, dan is zij altijd het slachtoffer. Maar we kijken nu naar een laag dieper, naar wat de bijbel hier probeert te zeggen. Het is een geestelijk inzicht dat God hier wil geven. En we lezen verder.

Maar als de man het ondertrouwde meisje in het open veld aantreft, en de man haar vastgrijpt en met haar slaapt, dan moet alleen de man die met haar geslapen heeft, sterven.

Vers 26. Het meisje mag u niets doen, want het meisje heeft geen zonde begaan die de dood verdient. Deze zaak komt immers overeen met het geval dat een man zijn naaste aanvalt en deze om het leven brengt.

Vers 27. Hij trof haar namelijk aan in het open veld, en het ondertrouwde meisje riep, maar er was niemand die haar verlostte.

Ik wil vandaag spreken over de kracht van het uitroepen naar God. De kracht van het uitroepen naar God in de stad.

De tekst hier praat over 2 jonge vrouwen. De ene woont in de stad, de andere bevindt zich buiten de stad. Twee vrouwen die verloofd zijn en zich voorbereiden op de bruiloft. En de vrouw in de stad, we weten niet juist waar ze zich bevond toen dit gebeurde, maar ze werd aangevallen door een man met slechte intenties, een duistere persoon, ze werd overmand en hij misbruikte haar. En toen haar dat gebeurde, riep ze niet om hulp. En haar stilte moest ze bekopen met de dood. En dit is voor ons heel moeilijk te begrijpen. Maar dit is ook het woord van God en dit staat hier voor een reden. Dit is een les voor ons waar wij vandaag iets mogen uit leren. De stilte was een zonde. Toen ze niet riep in de stad, werd het bekeken als een zonde. En het gevolg daarvan was de dood voor haar zelf. Dus versta me heel goed, ze was niet schuldig omdat ze werd aangerand, omdat ze werd aangevallen. Ze was schuldig omdat ze niet uitriep voor hulp in de stad. Haar stilte werd bestempeld als een zonde. Weet je waarom? En schrijf dit op. In de stad is hulp namelijk altijd dichtbij. In de stad is hulp dichtbij. Dit meisje had kunnen uitroepen en waarschijnlijk waren er echt wel heel wat mensen geweest die ter hulp konden schieten. Ze was in de stad, haar verloofde was misschien zelfs wel in de buurt en had het niet gepikt dat een andere man aan zijn toekomstige vrouw had gezeten. Ze had haar stem moeten verheffen. Ze had het moeten uitroepen. Dat is wat de bijbel ons hier wil laten zien.

En daarnaast heb je een vrouw daar in het veld, een open veld zegt de bijbel. En ze is daar helemaal alleen, onbeschermd, onbeschut. En ze is daar, en opnieuw is daar een donkere duistere persoon die haar overmant en haar aanvalt. En de bijbel zegt, als ze om hulp roept en niemand komt, zal ze niet gestenigd worden. En wat doet ze, ze schreeuwt om hulp. Maar er is niemand om haar te redden.

Wat wil de bijbel ons hier laten zien? Wat zijn de geestelijke principes die de bijbel hier probeert te ontvouwen voor ons vandaag.

In Matheus 13 vers 38 zegt Jezus in een gelijkenis dat het veld staat voor de wereld. En in Hebreëen 12:22 staat: Maar u bent genaderd tot de berg Sion en tot de stad van de levende God.

Dus met andere woorden, als jij je leven overgeeft aan Jezus, dan kom je in de stad van de levende God. Je bent dan niet meer buiten op het veld, maar je bent in de stad. Het veld staat dus als beeld voor de wereld, de stad staat voor het koninkrijk van God, en voor de gemeente.

En dit is het verschil. Als je in het veld bent, als je in de wereld bent, en je wordt aangevallen, dan is er niemand om jou zo direct te helpen. Dan sta je er alleen voor. Je bent onbeschut, niemand is er die je erbij kan roepen. Maar mensen, als je in de stad bent, en je wordt aangevallen door de vijand, en je roept het uit, dan is de verloofde ALTIJD in de buurt. En Hij zal naar je toe komen lopen om je te redden. De verloofde is altijd in de buurt. En ik ben blij dat ik kan uitroepen naar een redder. Ik ben blij dat ik een bevrijder heb die mij kan vrijzetten als de aanvallende mij gevangen probeert te zetten. Ik ben blij dat er een kerk is met broers en zussen rond mij heen dat wanneer de vijand mij probeert aan te vallen, dat zij er dan de verloofde kunnen bijhalen. Ik ben blij dat er een redder is die ik kan aanroepen om mij te redden, om mij

te bevrijden, om mij uit de klauwen van de vijand te halen, zodat mij geen smaad zou treffen. Ben je dankbaar dat er een kerk is? Dat je onderdeel bent van Gods huis? Ben je dankbaar dat je in Gods koninkrijk bent, en dat er een redder is die je kan aanroepen?

Je bent in de stad... Maar merk op dat beide vrouwen worden aangevallen. Had je het opgemerkt? De vrouw op het veld wordt aangevallen, maar ook de vrouw in de stad wordt aangevallen. De vijand maakt geen onderscheid.

Johannes 10:10 zegt: De dief komt om te stelen, te slachten en verloren te laten gaan. Hij maakt geen onderscheid. Denk dus niet dat als je bij Jezus komt, dat dan al je omstandigheden veranderen. Ik bedoel, je gaat niet direct naar de hemel, je bent nog steeds op aarde.

En Jezus zegt zelf in Johannes 16:33

Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat u in Mij vrede zult hebben. In de wereld zult u verdrukking hebben.

We ontkomen er niet aan. Maar de andere kant geldt ook, denk niet dat als je de kerk verlaat, de stad verlaat, God verlaat, dat de vijand je dan met rust zal laten. Hij maakt geen onderscheid. Vroeg of laat komt er een moment dat hij je aan zal vallen. En ja, je kan plezier hebben in het veld; je kan plezier hebben in de wereld; je kan geluk ervaren en denken dat het beter is in de wereld, op het veld dan in de stad. Maar hoor goed wat ik zeg, er komt een moment vroeg of laat dat de vijand je zal aanvallen en alles af zal nemen wat je lief is. Er is niets in het veld wat beter is dan in de stad. IN de stad is de plaats waar je thuis hoort, de stad is de plaats waar jij voor bent bestemd. Moet je er ooit aan denken om de kerk te verlaten, om de stad te verlaten, om God te verlaten, ik kan je nu al zeggen dat je op het veld geen vrede zult vinden die je had toen je in Gods huis was. Je gaat je problemen nooit oplossen door de kerk te verlaten. Je gaat je problemen niet oplossen door Gods principes te verlaten. Je gaat geen vrede vinden in het veld die je niet kon vinden in de stad.

De vijand kan je nooit vrede geven, hij kan je geen vreugde geven, hij kan je geen hoop geven voor eeuwig leven, hij kan je geen doel geven voor je leven, hij kan je familie niet herstellen, hij kan jou lichaam niet genezen, hij kan je geen hoop en een doel geven waarvoor je echt bestemd bent. Hij heeft niets wat hij je kan geven. Dat kan alleen Jezus. Maar de vijand zal je op het veld dus niet gerust laten. En als je wordt aangevallen en uitroept om hulp dan ben je daar helemaal allen. De dief komt om te stelen, te slachten en verloten te laten gaan stond er in Johannes 10. Maar daar stond geen punt. Er stond er komma, want het is Jezus die daar spreekt. En vervolgens zegt hij dus: Maar ik ben gekomen opdat zij leven hebben en overvloed hebben. Dus te midden van al dit is er een belofte die Jezus geeft over overvloedig leven. Hoe kan je wandelen in overvloedig leven? We willen toch niet alleen spreken over overvloedig leven maar toch ook ervaren. Niet?

Dus, zorg dat in de stad bent, want in de stad is je redder dichtbij. En ten tweede, roep het uit! Roep het uit, je kan niet stil zijn in de stad. Je kan je mond niet houden in de stad. Alleen zij die

weten hoe ze moeten uitroepen naar God als ze worden aangevallen zullen overvloedig leven ervaren. Je kan dus niet stil zijn in de stad. En dit is denk ik het probleem waarom vele het overvloedige leven waarop ze recht hebben niet ervaren. Ze zijn wel in de stad maar ze zijn stil terwijl ze worden aangevallen. En stilte is een zonde in de stad.

Zovelen lijden in stilte, in pijn, in moeite, in eenzaamheid. En je wil niet dat iemand weet waarmee je worstelt. Dat iemand weet dat je worstelt. En we zijn stil terwijl we lijden, terwijl we worden aangevallen. En als je jouw stem niet verheft in de stad, dan laat Deuteronomium 22 zien dat uiteindelijk de dood komt. Als je niet uitroept in de stad dan kun je alles verliezen. Laat trots, laat schaamte, laat angst, laat minderwaardigheid, laat vertwijfeling, laat telleurstelling. Ja, ik heb al gebeden, maar er is niets gebeurd. Ik heb al gebeden maar er veranderd niets. Laat gelatenheid. Ja, als het Gods wil is dan zal het zo zijn. Dit is nu eenmaal wat het is. Laat het je allemaal niet weerhouden om uit te roepen in de stad. Laat het je niet weerhouden om uit te roepen naar Jezus. Laat het je niet weerhouden om je stem te verheffen. En als je de aanval ervaart van de vijand, dan is de tijd gekomen om je stem te verheffen. Dan is het de tijd om God aan te roepen. God help mij, God redt mij, God bevrijd mij. En als jij je stem kan verheffen kan Hij je helpen. Als je je stem kan verheffen, dan zal Hij je redden. Als je je stem kan verheffen dan zal Jezus zich manifesteren in jou omstandigheden. Want hij laat zijn verloofde niet alleen. Je bent geliefd, je bent apart gezet, je bent geroepen, het enige wat je moet doen in de stad is uitroepen naar de redder en Hij zal komen opdagen en hij zal je hand grijpen. Maar wees niet stil in de stad.

Ik heb voor mijn kind gebeden, en nu heb ik hem gewoon overgegeven in de handen van God. Ik laat het over aan God.

Een familielid zei over een familielid die in het ziekenhuis lag, ja, als het Gods wil is, dan zal ze wel genezen. Dat is de berusting, die gelatenheid. Is dit nu wat de bijbel ons leert? Mijn bijbel zegt in Ezechiël 22:30:

Ik heb gezocht naar iemand die een muur om de stad kon bouwen, die voor het land in de bres wilde springen opdat het niet zou worden vernietigd – maar zo iemand heb ik niet gevonden.

Ik weet niet of je weet wat een bres is, maar in de tijd van de kastelen werd er ingebeukt op de muren, op de vestingen. En wanneer er een gat ontstond, dan gingen de meest moedige strijders in het gat springen. Niet voor hun plezier, maar met gevaar voor hun eigen leven. Om hun naaste te beschermen. En het woord van God zegt vandaag, zijn er mensen die op de bres kunnen staan? Kun je je stem verheffen over je zieke familielid, kun je je stem laten verheffen voor zij die verloren gaan, kun je je stem verheffen voor je verloren zoon? De redder vraagt, kun je je stem verheffen? Want als je je stem verheft, dan ben ik daar, zegt de redder. Dan komt hij opdagen, Hij is trouw. Als jij vraagt om een brood dan geeft hij geen steen. Hij is de eeuwige, de alfa en de omega. Hij is altijd met je en zal je niet vergeten.

We staan hier in een prachtig pand niet? Mijn mening wordt soms gevraagd de laatste twee weken. Maar weet je, mijn mening doet er niet toe. Maar weet je wat ik doe in moeilijke

situaties, situaties die we misschien ook niet helemaal begrijpen, situaties die we zelf niet helemaal in de hand hebben? Het uitroepen. Het uitroepen naar God. Want hij laat ons niet los. Ook niet onze gemeente. En als we het blijven uitroepen en samen in de stad blijven. Dan zal Hij ons helpen. Ondanks het verleden, ondanks eventuele fouten die misschien gemaakt zijn, keuzes die misschien anders gemaakt hadden kunnen worden. Ik kan alleen maar zeggen, blijf kijken naar voren, blijf het uitroepen en verwachten dat de verloofde zal helpen en zal ingrijpen waar nodig. Er moeten misschien dingen recht gezet worden, dat kan, dat is dan tussen God en bepaalde personen misschien. Maar dat is dan ook niet aan mij. Maar wat we wel kunnen doen is roepen, het uitroepen en verwachten dat God met oplossingen komt die we nu misschien totaal nog niet kunnen zien.

Verhef je stem, laat je niet intimideren door de vijand. We worden soms bang van de vijand omdat hij zo een grote mond heeft. Niet zoals vroeger op school dat we ook schrik hadden van degene die het meest lawaai maakte, die met de grootste mond. Laat de vijand niet al het gepraat toe, maar verhef zelf je stem.

Pak misschien een taart en smeer het in zijn gezicht. Je smeert Gods woorden in zijn gezicht en zegt: hij die de werken in mij begonnen is, hij zal volbrengen tot het einde; Zijn woord zegt: In zijn striemen is mijn genezing geworden. Het maakt niet uit wat mijn omstandigheden zeggen, maar dit is wat het woord van God zegt, en dit is waarheid. Hij die in mij is, is groter dan die in de wereld is. Elk wapen die tegen mij gesmeed is zal niets kunnen uitrichten. En overvloedig leven is jou deel, het is ook voor ieder van u. Je moet het wel claimen. Zeggen, dit is mijn belofte. Maar ga aub niet in de kerk zitten om gewoon stil te zijn. Nee pak wat van jou is, roep het uit (misschien goed dat we gaan verhuizen als we allemaal gaan roepen 😊).

Wat we nodig hebben zijn leeuwen en leeuwinnen, niet van die stille Christenen die hopen dat Jezus snel terugkomt omdat we wat geïntimideerd zijn door de vijand. We zijn de kop en niet de staart. Hij roept ons op om te regeren samen met Hem in de hemelse gewesten. We kunnen bewegen in een andere dimensie door Zijn geest. Laat je niet intimideren door de vijand. Wij zijn hier de vrouw in het verhaal, en Jezus is onze verloofde; Hij is de krijgsheer, hij is de strijder, en jij bent zijn oogappel. Jij bent zijn bezit, jij bent zijn geliefde, Dus op het moment dat er iemand naar je toekomt, op het moment dat een man je probeert aan te raken, dan roep je Hem aan en dan zal Jezus jouw strijd strijden.

Dit is mijn strijd zegt Hij dan, want wie aan mijn geliefde komt, komt aan Mij. Je bent gezalfd, er is een roeping over je, er is een bestemming over je. En niets kan dat stelen, blijf uitroepen naar mij! Dat is wat Jezus vraagt van ons.

We moeten onze stem verheffen, misschien moeten we dat wel als kerk meer leren om te doen. Terug meer die vrijheid gaan nemen om het uit te roepen tijdens aanbidding. Maak tijd voor uw aanbidding en ga dan niet gewoon stil gaan zitten. Maar roep het uit. Onze noden mogen uitroepen. Een moment waar we gebed mogen vragen aan elkaar. De Heilige Geest is hier, ja, zelfs in dit gebouw op dit moment. Wat stellen die stenen voor? Wij zijn de kerk, niet het gebouw. De Heilige Geest is hier en wil uitdelen, wil dat jij kan ontvangen. Het enige wat je moet doen is het uitroepen. Als je je stem verheft zal Jezus altijd antwoorden.

IN de bijbel zien we dat Jezus veel rondwandelde in de stad, en velen zaten aan de kant , ziek, verlamd, en sommige werden genezen, maar velen ook niet. Ze bleven stil. Maar jij zit vandaag in de stad, je bent hier, alles is dus mogelijk. Verhef je stem. En Jezus zal antwoorden.

Lucas 17, daar zien we melaatsen die alles verloren hadden. Ze waren niet meer om aan te zien. Jezus komt, de miracle maker, de waymaker. En ze riepen! Meester! Jezus! Heb medelijden met mij. Ze riepen met een luide stem zegt de bijbel. Ze lieten het moment niet voorbij gaan. En Jezus hielp hen omdat ze uitriepen. Wat als ze stil waren gebleven? Dan hadden ze waarschijnlijk doodgegaan al waren ze in de nabijheid van Jezus.

Roep het uit en heb geen schrik wat de anderen denken. Oh nee, ik durf niet mijn hemelse taal te gebruiken ze, wat gaan de anderen wel niet denken. Trek het je niet aan en schreeuw het heel hard uit. Trek de aandacht van Jezus. Alken jij aangevallen word, vernederd word, roep dan nog harder. Er is kracht als we de naam van Jezus uitroepen. Claim het.

Is er iemand klaar vandaag om zijn stem te verheffen voor de troon van God. Staan. Ik wil je vragen om je geest te activeren, voor jezelf, voor je broers en zussen. Laat de leeuw van Juda maar brullen in je vandaag. Blijf niet altijd zo netjes, maar roep de strijdkreet uit.

Waymaker zingen, Kunnen we nu op dit moment doorbraak verwachten? Wonderen verwachten?

Laat het lied niet zomaar iets zijn, maar maak het héél persoonlijk. Laat hem je miracle worker zijn vandaag, Hij is de promisekeeper voor jou. Hij is je bevrijder.